

РЕШЕНИЕ

№ 56

гр. гр.Велинград, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, II - НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА

при участието на секретаря ДОНКА ЕМ. ТАБАКОВА
като разгледа докладваното от ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА Административно
наказателно дело № 20225210200056 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН

Образувано е по жалба на Д. М. П. против Наказателно постановление № 21-0367-000818 от 02.07.2021 г. на Началника на РУ Велинград към ОДМВР Пазарджик, в частта, с която за нарушение на чл. 5, ал.3, т. 2 ЗДвП, на осн. чл. 177, ал. 1, т. 4, пр. 1 ЗДвП му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200, 00 лв.

Релевират се доводи за незаконосъобразност на наказателното постановление и се иска неговата отмяна. Твърди се, че при издаването му са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон.

В съдебно заседание, чрез адв. А. АК Пазарджик, поддържа жалбата.

Претендира разноси.

Ответникът по жалбата Началникът на РУ Велинград, не се явява, не изпраща представител. Не взема становище по законосъобразността на жалбата.

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 1 ЗАНН /ред. преди изм. ДВ бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021г./-препис от обжалваното наказателно постановление е връчено на жалбоподателя на 16.12.2021г., а жалбата е подадена на 22.12.2021 г., от легитимирана страна, поради което е процесуално допустима.

Съдът като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

На 24.06.2021г., в 01:17 часа, в гр. Велинград на бул. „Съединение“, пред бензиностанция „Трон ойл“, служителите на РУ Велинград мл. автоконтролър ХР. Г. Г. и ст. полицейски инспектор И.Г. И., спрели за проверка лек автомобил БМВ 530 Д, с рег. № РА 7220 КН. Установили, че се управлява от жалбоподателя Д. М. П.. С него пътувал свидетелят И.А.Д.. Изискали от водача документи за правоспособност и за регистрация на автомобила. Водачът не носил и не представил свидетелство за управление на МПС, контролен талон към него и свидетелство за регистрация на автомобила. След извършена справка в АИС „Пътна полиция“, проверяващите установили, че превозното средство е собственост на Е.А.Т., майка на свидетеля И.А.Д.. Установило се, че превозното средство е спряно от движение на 22.06.2021 г., но по него не били поставени знаци, указващи това.

На водача бил съставен АУАН серия ГА № 429855/24.06.2021г., за това че на 24.06.2021 г., в 01:37 ч., в гр. Велинград на бул. „Съединение“ пред бензиностанция Трон ойл, управлява лек автомобил БМВ 530 Д, с рег. № РА7220КН, извършвайки следните нарушения: 1./ не носи СУМПС и контролен талон към него; 2./ управлява МПС спряно от движение; 3./ не представя свидетелство за регистрация част II. Прието е, че с това виновно е нарушил чл. 100, ал.1, т. 1 ЗДвП, чл. 5, ал. 2, т. 1 ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДвП.

Актът е подписан без възражения от жалбоподателя и препис от него му е надлежно връчен. Възражения не са постъпвали и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

По делото е представена справка за нарушител водач, видно от която жалбоподателят е правоспособен водач и не му е отнемано свидетелството на управление на МПС и контролния талон към него поради наложени административни наказания, наказания по чл. 37, ал.1, т. 7 НК или като принудителна административна мярка.

По делото е приложена справка за регистрация на управляваното от П. превозното средство, от която се установява, че негов собственик е Е.А.Т..

Съдът установи фактическата обстановка от показанията на служителя на РУ Велинград-свидетелят И.Г. И. и на свидетеля на жалбоподателя И.А.Д., които са логични, последователни и непротиворечиви, поради което ги кредитира изцяло и от представените писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът счита следното от правна страна:

Актът за установяване на административното нарушение и обжалваното наказателно постановление са съставени от компетентни органи по чл. 189, ал. 1 и чл. 189, ал. 12, във вр. с т. 1. 3 и т. 2, т. 8 от Заповед № 8121з515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи, в законоустановената форма и в сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Макар оплакванията за незаконосъобразност на наказателното

постановление да са единствено в частта за извършеното нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 2 ЗДвП, съгласно 314 НПК, приложими в производството обжалване на наказателните постановления по арг. на чл. 84 ЗАНН, въззивната инстанция извършва цялостен контрол и може да го отмени и в необжалваната част, ако има основания за това.

В частта относно нарушението на чл. 5, ал. 3, т. 2 ЗДвП, съдът счита, че са допуснати съществени процесуални нарушения, съставляващи самостоятелни основания за отмяна на обжалвания акт.

Не са спазени императивните изисквания на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН при описанието на обективните обстоятелствата от състава на нарушението. Не е посочено в пълнота изпълнителното деяние, т.е. липсват основни белези, част от фактическия му състав.

Жалбоподателят е санкциониран за нарушение на чл. 5, ал. 3 т. 2 от ЗДвП, който постановява забрана за водача на ППС да управлява пътно превозно средство, спряно от движение. Условието и редът за спиране от движение и пускане в движение на моторните превозни средства са определени в чл. 40 от Наредба от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства на Министъра на вътрешните работи. Предвидени са различни хипотези, поради което в акта за установяване на нарушението и в наказателното постановление следва да се посочи точно и конкретно основанието за спиране на управлявано от жалбоподателя МПС, което не е сторено. Нещо повече, не е посочено кога превозното средство е спряно от движение. Възпроизведена е единствено словесно само разпоредбата на закона, но не и конкретни факти, от които да се направи обоснован извод, че е осъществен съставът на чл. 5, ал. 3, т. 2 ЗДвП.

С това е нарушено правото на жалбоподателя да разбере в какво е обвинен и да организира защитата си, а съдът да упражни контрол за законосъобразност на обжалвания акт. Недопустимо е при въззивния контрол, съдът да тълкува волята на административнонаказващия орган и в този смисъл да замества органа в неговата дейност по вземане на решение за налагане на съответно наказание, при констатации за извършено нарушение.

В допълнение, липсва субективният признак от състава на нарушението, а именно вина. Жалбоподателят не е собственик на превозното средство, което се установи от приложената по делото справка за регистрация, същото е било с поставени регистрационни табели, не е имало поставени знаци за спирането му от движение, поради което не може да се счита че на 24.06.2021 г. е знаел, че е спряно от движение, но въпреки това е предприел неговото управление.

В този смисъл, в частта относно нарушението по чл. 5, ал. 3, т. 2 ЗДвП,

наказателното постановление е незаконосъобразно и като такова следва да се отмени.

В частта относно нарушението на чл. 100, ал. 1, пр. 1 и пр. 2 ЗДвП, наказателното постановление също следва да се отмени, поради допуснати съществени процесуални нарушения.

Нарушен е чл. 18 ЗАНН. Доколкото в случая се установи, че П. не е носил свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към СУМПС от съответната категория, е извършил две отделни нарушения, за което е следвало да му се наложат наказания за всяко едно от тях. С налагането на едно наказание от страна на административнонаказващия орган, не става ясно за кое от констатираните нарушения то е наложено, а съдът не може да тълкува неговата воля.

В частта относно нарушението по чл. 100, ал.1, т. 2 НК наказателното постановление е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди. Установи се, че водачът не е носил свидетелство за регистрация на управляваното превозно средство и не го е представил при проверката на контролните органи, което той не отрича.

С оглед изхода на делото на жалбоподателят са дължат разноски, на осн. чл. 63д, ал. 1 ЗАНН.

Съдът съобрази, че по делото Д.П. е представляван от адв. А.-АК Пазарджик за защита срещу наказателното постановление, като видно от представеното пълномощно, осъществяваното процесуално представителство е на основание безплатно предоставена правна помощ. В този случай разноски се дължат не по силата на сключения между страните договор, а на закона-чл.38, ал. 2 ЗА. Разноските следва да се присъдят в полза на адв. А., като размерът им да се определи по правилата на чл. 18, ал. 2, във вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая същият възлиза на 300,00 лв., в който размер искането за присъждане на разноски следва да се уважи.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, настоящият състав на Районен съд Велинград.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-0367-000818 от 02.07.2021г. на Началника на РУ Велинград към ОДМВР Пазарджик, в *частта, с което* на Д. М. П., ЕГН: *****, от с. Драгиново, общ. Велинград, ул. „Врани камък“ № 2 са наложени административни наказания, както следва: 1./ на основание чл. 183, ал.1, т. 1, пр. 1 и 2 ЗДвП глоба в размер на 10,00 лв. /десет лева/, за нарушение на чл. 100, ал.1, т. 1 ЗДвП и 2./ на основание чл. 177, ал.1, т. 4, пр. 1 ЗДвП глоба в размер на 200,00 лв. /двадесет лева/, за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 2 ЗДвП.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-0367-000818 от 02.07.2021г. на Началника на РУ Велинград към ОДМВР Пазарджик, в *частта с което* на Д. М. П., ЕГН: *****, от с. Драгиново, общ. Велинград, ул. „Врани камък“ № 2, на основание чл. 183, ал.1, т. 1, пр. 3 ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 10,00 лв. /десет лева/, на основание чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДвП

ОСЪЖДА, на осн. чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, ОДМВР Пазарджик да заплати в полза на адвокат Р.А. АК Пазарджик разноси в размер на 300,00 лв. /триста лева/.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд Пазарджик в 14 - дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____